

Tabela

uwag i wniosków do Projektu Rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie ustanowienia planu ochrony dla Świętokrzyskiego Parku narodowego złożonych w ramach opiniowania przez właściwe Rady Gmin wraz ze sposobem ich rozpatrzenia.

Nr wniosku/ uwagi	Imię i nazwisko/ instytucja	Prezentacja problemu, uwagi, wniosku	Sposób rozpatrzenia wniosku, uwagi
1	Rada Gminy Bieliny	Uwaga dotyczy wykreślenia z projektu planu ochrony parku zapisu wprowadzającego zakaz realizacji w otulinie Parku inwestycji (budownictwa, drogi) mogących zakłócić krajobraz obszarów leśnych Parku.	Zapisy te zostały doprecyzowane po pierwszych konsultacjach. Ujęto je w taki sposób by było oczywiste, że osiągnięcie celów związanych z ochroną walorów krajobrazowych Parku stanowi zadanie służby Parku (m.in. w zakresie prowadzenia postępowań uzgodnieniowych) i nie jest zbiorem zakazów kierowanych do administracji samorządowej i właścicieli gruntów położonych w otulinie Parku. Zapis dotyczy rozdziału w którym prezentowane są cele ochrony parku. Brzmienie zapisu w rozdziale 1 punkt 1.5 zmieniono na: 1.5. Celem ochrony walorów krajobrazowych jest: <ol style="list-style-type: none"> 1) utrzymanie naturalnej i antropogenicznej, racjonalnie zarządzanej harmonii krajobrazowej; 2) utrzymanie zakresu widoczności osi i panoram krajobrazowych (wyłącznie poza obszarami ochrony ścisłej i czynnej zachowawczej); 3) zachowanie mozaiki leśnych i rolnych krajobrazów świętokrzyskich w otoczeniu Parku poprzez regulację procesu inwestycyjnego w otulinie Parku (w szczególności w strefie ekotonowej); 4) utrzymanie estetyki krajobrazu poprzez stosowanie na terenie Parku i w strefie ekotonowej, jednolitych, uzgodnionych z organami samorządu terytorialnego i Dyrektorem Parku, wzorców regionalnych dla małej architektury i stosowanie ujednoliconego systemu informacji turystycznych i edukacyjnych. Wykreślono z pkt. 4 zapis dotyczący zakazu zamieszczania w granicach parku tablic reklamowych itp.
2		Uwaga dotyczy propozycji doprecyzowania zapisów dotyczących zasad dostępu do gruntów prywatnych położonych w granicach Parku.	Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. z 2015 r., poz. 1651, z późn. zm.) w art. 20 ust. 3 określa co musi zawierać plan ochrony dla parku narodowego. Obligatoryjne zawierać musi m.in. identyfikację oraz określenie sposobu eliminacji lub ograniczenia istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych oraz ich skutków. Obca własność w granicach parku, na której prowadzona jest gospodarka leśna czy rolna generuje takie zagrożenia. Są one związane między innymi z dojazdem do użytkowanych gospodarczo nieruchomości położonych w granicach Parku. Zgodnie z zapisami ustawy o ochronie przyrody, w

			parku narodowym wolno poruszać się tylko po szlakach turystycznych i drogach publicznych. Zasady udostępniania dróg dojazdowych do gruntów rolnych i leśnych obcej własności położonych w granicach parku określają zarządzenia Dyrektora Parku. Nie ma więc potrzeby opisywać w planie ochrony szczegółowo tych zasad, gdyż każdy przypadek może mieć indywidualny charakter i powinien być odrębnie rozwiązywany.
3		Wnioskujący wnosi o doprecyzowanie zapisu, iż ujęte w planie ochrony wskazania nie odnoszą się obowiązujących studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w odniesieniu do których proces uzgodnieniowy ukończono.	Zapis ma na celu utrzymanie ochronnej funkcji otuliny ŚPN, przez którą zgodnie z zapisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2016., poz.2134 z poz. zm.), rozumie się: „... strefę ochronną graniczącą z formą ochrony przyrody i wyznaczoną indywidualnie dla formy ochrony przyrody w celu zabezpieczenia przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka” (art.5, ust. 14). Wprowadzono zapis w rozdz. 12, punkt 1, podpunkt 3: <i>„Nie wyznaczanie nowych terenów pod zabudowę w strefie ekotonowej wzdłuż granicy Parku oraz w miejscach związanych z utrzymaniem drożności korytarzy ekologicznych, za wyjątkiem terenów przewidzianych pod zabudowę w istniejących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w których proces uzgodnieniowy z Dyrektorem Parku został zakończony”.</i>
4		Uwaga dotyczy zapisów w części dotyczącej oceny skutków regulacji w zakresie uwzględnienia wymogów ochronnych ŚPN w istniejących i sporządzanych w przyszłości dokumentach planistycznych dla gmin.	W dokumencie Ocena skutków regulacji zapis zmieniona na: <i>Potrzeba uwzględnienia wymogów ochronnych ŚPN w sporządzanych w przyszłości dokumentach planistycznych.</i>
5		Uwaga dotyczy zapisu o zakazie realizacji niektórych inwestycji w otulinie parku a w szczególności w strefie ekotonowej	Zapis ten zmodyfikowano i brzmi (rozdział 12, punkt 3, podpunkt 9) <i>Budowa oczyszczalni ścieków i podoczyszczalni wód opadowych, winna być lokalizowana poza strefą ekotonową. Lokalizacje oczyszczalni ścieków muszą być poddawane szczegółowej analizie, a ich wykonanie przewidywać rozwiązania techniczne eliminujące niebezpieczeństwo zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych (w szczególności wód wpływających na obszar Parku) w przypadku awarii.</i>
6		Uwaga dotyczy nie określenia szerokości strefy ekotonowej w przypadku działek od 78/3 do działki 72/ 2 w miejscowości Huta Szklana, co nie zostało ujęte w zapisach planu ochrony.	W rozdziale nr 12, pkt. 6, dotyczącym ustalonej strefy ekotonowej zmieniono brzmienie tekstu na : <i>Plan ochrony zakłada wprowadzenie stref o zróżnicowanej szerokości (25m, 50 m, 100m i 200m) w zależności od lokalnych potrzeb ochronnych, w tym w szczególności wrażliwości ekosystemów Parku w danym miejscu na zagrożenia zewnętrzne oraz ekologicznej funkcjonalności i znaczenia strefy w danym miejscu, dla ochrony wartości</i>

			<i>przyrodniczych ŚPN; wzdłuż niektórych odcinków granicy Parku nie wyznaczono strefy ekotonowej, nie określając jej szerokości.</i>
7		Wnioskujący wnosi o usunięcie zapisów w zakresie zastosowania ustaleń do studiów i planów zagospodarowania przestrzennego na terenie otuliny, dotyczących prowadzenia takiej polityki przestrzennej, która będzie ograniczać „proces suburbanizacji polegający na przemieszczaniu się ludności miast”	Zapis usunięto - również z rozdziału 12 punkt 6
8		Wnioskowano o poprawę nazw dróg lokalnych	Usunięto nazwy dróg lokalnych, jako informacji mało istotnej. Zapis odnosi się do dróg lokalnych przebiegających przez Park.
9		Wnioskowano o poprawę zapisów dotyczących wymogów architektoniczno-budowlanych (rozdział 12, pkt. 4)	Uwzględniono wszystkie uwagi opiniującego. W rozdziale 12, punkt 4 otrzymał brzmienie: <i>W zakresie realizacji na terenie otuliny parku nowych oraz rozbudowy i modernizacji istniejących obiektów wskazuje się następujące wymogi architektoniczno-budowlane:</i> 1) <i>wkomponowywanie zabudowy w istniejące ukształtowanie terenu i istniejące zespoły zieleni,</i> 2) <i>utrzymanie gabarytów zabudowy obiektów mieszkalnych i obiektów produkcyjno-usługowych do maks. 20 m (wysokość budynku w rozumieniu przepisów odrębnych); ograniczenia wysokości nie stosuje w odniesieniu do obiektów stanowiących tradycyjne dominanty w krajobrazie np. wież kościołów,</i> 3) <i>w przypadkach uzasadnionych względami technologicznymi lub wymogami przepisów szczegółowych dotyczącymi obiektów użyteczności publicznej dopuszcza się zwiększenie gabarytu zabudowy do maks. 25 m (wysokość budynków w rozumieniu przepisów odrębnych)</i> 4) <i>stosowanie dachów dwuspadowych lub wielospadowych o nachyleniu głównej połaci dachowej 25-50°, a dla budynków garażowych i inwentarskich w przedziale od 15 do 50°; dopuszcza się kontynuację istniejącej formy dachu w przypadku rozbudowy i przebudowy obiektów istniejących; dla obiektów produkcyjno-usługowych, składów, magazynów itp., dopuszcza się dachy jednospadowe, płaskie lub wielokrzywiznowe o kącie nachylenia połaci dachowych zależnym od potrzeb technologicznych i</i>

			<p><i>konstrukcyjnych</i></p> <p>5) <i>wprowadzanie przy realizacji obiektów hodowlanych, produkcyjnych i produkcyjno-usługowych pasów zieleni osłonowej, a przy nowych siedliskach zadrzewień przydomowych</i></p>
10	Rada Gminy Górnó	<p>Uwaga dotyczy usunięcia z projektu planu ochrony Parku wszelkich zapisów dotyczących ograniczenia i uporządkowania zabudowy wokół Parku a także usunięcia zapisu o nie wprowadzaniu nowej rozproszonej zabudowy w tzw. strefie ekotonowej</p>	<p>Na terenie Gminy Górnó strefa ekotonowa, czyli część otuliny bezpośrednio przylegająca do granicy Parku występuje tylko w sołectwach: Krajno Pierwsze, Krajno Drugie oraz Krajno Zagórze. Dla wszystkich tych sołectw powstały już miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego - dla sołectwa Krajno Drugie w roku 2011, a dla sołectw Krajno-Zagórze oraz Krajno Pierwsze - w 2015. Wszystkie mpzp zostały uzgodnione z Dyrektorem Świętokrzyskiego Parku Narodowego. W planach tych uzgodniono 100 metrowa strefę ekotonową. Zgodnie z zapisami ustanowionych mpzp dotyczącymi zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, w sołectwach tych nie przewiduje się realizacji nowej zabudowy oraz obiektów inwestycyjnych na terenach objętych strefą ekotonową o szerokości 100 m od granicy Świętokrzyskiego Parku Narodowego, a także w innych miejscach pozostawionych celom wykorzystania rolniczego lub służących innym funkcjom ekosystemowym, z zachowaniem właściwego ładu przestrzennego.</p> <p>Projekt planu ochrony dla ŚPN uwzględni w swoich zapisach „postulowaną” 100 metrową strefę ekotonową w tych sołectwach zgodnie z aktualnymi mpzp, w związku z czym przyjąć należy, że przedstawione wnioski zostały już wcześniej w pełni uwzględnione.</p>
11		<p>Uwaga dotyczy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ustanowienia strefy ekotonowej o szerokości 100 metrów zgodnie z ustaleniami gminnych planów zagospodarowania przestrzennego, - usunięcia zapisu w części dotyczącej nie dopuszczenia do tworzenia nowych terenów planowanej zabudowy w tzw. strefie ekotonowej 	<p>Zapis ma na celu utrzymanie ochronnej funkcji otuliny SPN przez którą, zgodnie z zapisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2016., poz.2134 z poz. zm.), rozumie się: „... strefę ochronną graniczącą z formą ochrony przyrody i wyznaczoną indywidualnie dla formy ochrony przyrody w celu zabezpieczenia przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka” (art.5, ust. 14). Zapis w rozdz. 12 punkt 1 podpunkt 3 otrzymał brzmienie:</p> <p><i>Nie wyznaczanie nowych terenów pod zabudowę w strefie ekotonowej wzdłuż granicy Parku oraz w miejscach związanych z utrzymaniem drożności korytarzy ekologicznych, za wyjątkiem terenów przewidzianych pod zabudowę w istniejących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w których proces uzgodnieniowy z Dyrektorem Parku został zakończony</i></p>
12		<p>Uwaga dotyczy usunięcia zapisu dotyczącego zakazu modernizacji istniejących dróg biegnących w strefie</p>	<p>Zapis ten został zmodyfikowany i doprecyzowany w wyniku przeprowadzonych konsultacji społecznych. Strefa ekotonowa stanowi wyznaczony w granicach ustawowo umocowanej otuliny Parku pas o szerokości od 25 do 200 m (w przypadku wszystkich 3 sołectw Gminy Górnó graniczących z Parkiem ma ona szerokość 100 m). Strefę tę</p>

		ekotonowej	<p>uwzględnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin jako strefę ze szczególnymi wskazaniem odnośnie do kierunków i intensywności zagospodarowania przestrzennego. Wskazania mówiące o ograniczeniach w odniesieniu do modernizacji istniejących dróg dotyczą dróg gruntowych (polnych) zlokalizowanych w strefie ekotonowej, z wyłączeniem dróg dojazdowych do miejsc z istniejącą zabudową. Realizacja tego rodzaju wskazań stanowi zadanie służby Parku m.in. w zakresie prowadzenia postępowań uzgodnieniowych o różnym zakresie. Nadmienić należy, że w strefie ekotonowej zlokalizowanej na terenie Gminy Górnio brak jakiegokolwiek istniejącej zabudowy (poza zabudową wzdłuż asfaltowej drogi gminnej biegnącej przez miejscowość Krajno-Zagórze - ewentualne remonty i modernizacje tej drogi nie będą mogły spotkać się z odmową uzgodnienia z Dyrektorem ŚPN (w związku z wyżej wspomnianym zapisem).</p> <p>W związku z powyższym zapis w rozdziale 12 punkt 6 otrzymał brzmienie: <i>Utrzymanie i naprawę istniejących dróg w obrębie strefy ekotonowej należałoby prowadzić bez wprowadzania nowego, o wyższym standardzie typu nawierzchni (z wyłączeniem dróg dojazdowych do miejsc z istniejącą zabudową, gdzie podniesienie standardu nawierzchni byłoby dopuszczalne).</i></p>
13		Uwaga dotyczy usunięcia zapisu mówiącego o zbyt małej ilości martwych i obumierających drzew w lasach otuliny (co miałyby jakoby spowodować ograniczenie praw osób trzecich w dysponowaniu gruntami swojej własności).	<p>Kwestionowany zapis znajduje się w planie ochrony w rozdziale który dotyczy istniejących zagrożeń zewnętrznych. Z treści zapisu wyraźnie wynika, że odnosi się do gruntów w zarządzie PGL LP. Również w lasach prywatnych wskazuję się na potrzebę (a nie nakazuje) pozostawiania pewnej ilości drzew martwych i obumierających. Wskazanie istnienia określonego zagrożenia nie należy odczytywać jako zakaz lub nakaz. Stanowi to tylko podstawę do planowania i ewentualnej realizacji działań ograniczających negatywne oddziaływanie. Sposób eliminacji lub ograniczenia zagrożenia skupiony jest na elementach edukacyjnych, a nie na zakazach lub nakazach (bo takich plan ochrony parku narodowego nie może zawierać, jeśli nie dotyczą terenu parku). Nie uwzględnienie tego zagrożenia i nie wskazanie sposobu jego ewentualnej eliminacji, świadczyło by o braku profesjonalizmu ze strony wykonawców planu i podważało jego wiarygodność i rzetelność.</p>
14	Gmina Górnio	Uwaga dotyczy doprecyzowania zapisów dotyczących prowadzenia gospodarki rolnej	<p>Projekt planu ochrony Parku określa w rozdziale 5 warunki utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 PLH260002 „Łysogóry” w granicach Parku. Stosowanie intensywnego nawożenia i chemicznych</p>

		<p>o charakterze ekstensywnym (bez intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin).</p>	<p>środków ochrony roślin w pobliżu objętych ochroną ekosystemów ŚPN ma oczywisty, negatywny wpływ na te ekosystemy, więc zagrożenie to musiało być wskazane. W przededagowanej po konsultacjach społecznych wersji dokumentu, przedmiotowy zapis sformułowany w taki sposób, by było jednoznaczne, że odstąpienie od intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin jest postulowane (wskazywana jest zasadność takich działań), a nie nakazywane. Zapis w rozdziale 5 punkt 2 podpunkt 4 otrzymał brzmienie: 4) Gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej <i>Na gruntach rolnych wchodzących w skład obszaru wskazuje się na potrzebę utrzymania dotychczasowego sposobu ich gospodarczego użytkowania lub zmniejszenia intensywności tego użytkowania, z przekształcaniem gruntów ornych w trwałe użytki zielone lub lasy oraz eliminacji lub przynajmniej ograniczenia intensywnego nawożenia mineralnego i stosowania pestycydów. Z punktu widzenia ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków z nimi związanych, priorytetowe jest użytkowanie kośne ekosystemów łąkowych. Gospodarowanie to nie może jednak być zbyt intensywne. Na gruntach ornych gospodarka rolna powinna mieć charakter ekstensywny, bez intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin. Na gruntach porolnych, które są w zaawansowanym stadium sukcesji należy utrzymywać powstałe zadrzewienia i zakrzewienia. W otulinie Parku należy zapewnić w możliwie szerokim zakresie ochronę zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych oraz lasów (poprzez daleko idące ograniczenie zmiany gruntów leśnych na rolnicze i inne nieleśne w tym przeznaczone na działalność nierolniczą). Tworzone nowe tego rodzaju struktury powinny przybierać charakter liniowy lub sieci „wysp” o różnej wielkości odchodzących promieniście od granic Parku. Powinny być one utrzymywane i tworzone przede wszystkim na terenach obszarów wyłączonych z zabudowy. W tym celu należy wykorzystywać także istniejące cieki wodne, tworząc w ten sposób ich obudowę biologiczną. Grunty w otoczeniu obszaru (w odległości nie mniejszej niż 200 m od jego granic) nie powinny być zalesiane obcymi gatunkami drzew i krzewów (np. dębem czerwonym). Na gruntach takich nie powinny być także zakładane plantacje drzew i krzewów energetycznych. W odniesieniu do gospodarki leśnej w lasach otuliny Parku, do zadań służby Parku należy podejmowanie szerokiej współpracy z zarządcami i właścicielami lasów (PGL LP, starostwa powiatowe, osoby prywatne) poprzez wskazywanie na potrzebę podejmowania w możliwie szerokim zakresie działań polegających na pozostawianiu części martwych i obumierających drzew w lasach oraz identyfikowaniu powierzchni leśnych o szczególnych walorach przyrodniczych, w szczególności w bezpośrednim sąsiedztwie lasów Parku.</i></p>
--	--	---	--

15	Rada Gminy Łagów	Uwaga dotyczy usunięcia zapisu mówiącego o zbyt małej ilości martwych i obumierających drzew w lasach otuliny (co miałyby jakoby spowodować ograniczenie praw osób trzecich w dysponowaniu gruntami swojej własności).	Kwestionowany zapis znajduje się w planie ochrony w rozdziale który dotyczy istniejących zagrożeń zewnętrznych. Z treści zapisu wyraźnie wynika, że odnosi się do gruntów w zarządzie PGL LP. Również w lasach prywatnych wskazują się na potrzebę (a nie nakazuje) pozostawiania pewnej ilości drzew martwych i obumierających. Wskazanie istnienia określonego zagrożenia nie należy odczytywać jako zakaz lub nakaz. Stanowi to tylko podstawę do planowania i ewentualnej realizacji działań ograniczających negatywne oddziaływanie. Sposób eliminacji lub ograniczenia zagrożenia skupiony jest na elementach edukacyjnych, a nie na zakazach lub nakazach (bo takich plan ochrony parku narodowego nie może zawierać, jeśli nie dotyczą terenu parku). Nie uwzględnienie tego zagrożenia i nie wskazanie sposobu jego ewentualnej eliminacji, świadczyło by o braku profesjonalizmu ze strony wykonawców planu i podważało jego wiarygodność i rzetelność.
16		Uwaga dotyczy doprecyzowania zapisów dotyczących prowadzenia gospodarki rolnej o charakterze ekstensywnym (bez intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin).	Projekt planu ochrony Parku określa w rozdziale 5 warunki utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 PLH260002 „Łysogóry” w granicach Parku. Stosowanie intensywnego nawożenia i chemicznych środków ochrony roślin w pobliżu objętych ochroną ekosystemów ŚPN ma oczywisty, negatywny wpływ na te ekosystemy, więc zagrożenie to musiało być wskazane. W przededagowanej po konsultacjach społecznych wersji dokumentu, przedmiotowy zapis sformułowany w taki sposób, by było jednoznaczne, że odstępianie od intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin jest postulowane (wskazywana jest zasadność takich działań), a nie nakazywane. Zapis w rozdziale 5 pkt 2 podpunkt 4 otrzymał brzmienie: <i>4. Gospodarka rolna, leśna i rybicka</i> <i>Na gruntach rolnych wchodzących w skład obszaru wskazuje się na potrzebę utrzymania dotychczasowego sposobu ich gospodarczego użytkowania lub zmniejszania intensywności tego użytkowania, z przekształcaniem gruntów ornych w trwałe użytki zielone lub lasy oraz eliminacji lub przynajmniej ograniczenia intensywnego nawożenia mineralnego i stosowania pestycydów. Z punktu widzenia ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków z nimi związanych, priorytetowe jest użytkowanie kośne ekosystemów łąkowych. Gospodarowanie to nie może jednak być zbyt intensywne. Na gruntach ornych gospodarka rolna powinna mieć charakter ekstensywny, bez intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin. Na gruntach porolnych, które są w zaawansowanym stadium sukcesji należy utrzymywać powstałe zadrzewienia i zakrzewienia. W otulinie Parku należy zapewnić w możliwie szerokim zakresie ochronę zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych oraz lasów (poprzez daleko idące ograniczenie zmiany gruntów leśnych na rolnicze i inne nieleśne w tym przeznaczone na działalność nierolniczą). Tworzone nowe tego rodzaju struktury powinny przybierać charakter liniowy lub sieci „wysp” o różnej wielkości</i>

			<p><i>odchodzących promieniście od granic Parku. Powinny być one utrzymywane i tworzone przede wszystkim na terenach obszarów wyłączonych z zabudowy. W tym celu należy wykorzystywać także istniejące cieki wodne, tworząc w ten sposób ich obudowę biologiczną. Grunty w otoczeniu obszaru (w odległości nie mniejszej niż 200 m od jego granic) nie powinny być zalesiane obcymi gatunkami drzew i krzewów (np. dębem czerwonym). Na gruntach takich nie powinny być także zakładane plantacje drzew i krzewów energetycznych. W odniesieniu do gospodarki leśnej w lasach otuliny Parku, do zadań służby Parku należy podejmowanie szerokiej współpracy z zarządcami i właścicielami lasów (PGL LP, starostwa powiatowe, osoby prywatne) poprzez wskazywanie na potrzebę podejmowania w możliwie szerokim zakresie działań polegających na pozostawianiu części martwych i obumierających drzew w lasach oraz identyfikowaniu powierzchni leśnych o szczególnych walorach przyrodniczych, w szczególności w bezpośrednim sąsiedztwie lasów Parku.</i></p>
17.		Opiniujący wnosi o wprowadzenie do opiniowanego dokumentu planu ochrony Parku, dokładnych map tematycznych dotyczących w szczególności zapisów planu ochrony związanych z jego wpływem na działalność inwestycyjną i gospodarczą w otulinie Parku	W dokumencie projektu planu ochrony Parku zamieszczono schematyczną mapę zidentyfikowanych korytarzy ekologicznych i stref ekotonowych (z zaznaczeniem ich szerokości w poszczególnych miejscach). Wszystkie mapy tematyczne stanowiące załączniki do planu ochrony ŚPN są i będą dostępne dla zainteresowanych, w trybie dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie (zainteresowane rady gmin już otrzymały na życzenie takie mapy).
18		Uwaga dotyczy wątpliwości, jakie budzą przedstawione w projekcie planu ochrony Parku korytarze ekologiczne.	Korytarze ekologiczne są zidentyfikowane i wprowadzone na mapę na podstawie analizy danych dotyczących rozmieszczenia i przemieszczania się wybranych gatunków zwierząt (wskaźnikowych), ważnych dla zachowania ciągłości cennych przyrodniczo obszarów oraz różnorodności biologicznej na poziomie genetycznym i ekosystemowym, a także w oparciu o dane historyczne i współczesne dotyczące szlaków migracyjnych zwierząt (główne ponadregionalne korytarze ekologiczne zostały zidentyfikowane w ostatnich latach na zlecenie Ministra Środowiska przez Polską Akademię Nauk - Zakład Badania Ssaków, natomiast przebieg korytarzy ekologicznych o znaczeniu lokalnym rozpoznany został w trakcie prac nad planem ochrony Parku). Wprowadzono w związku z tym do dokumentu planu ochrony Parku informację, o zidentyfikowaniu (a nie wyznaczeniu) korytarzy ekologicznych.

19		<p>Uwaga dotyczy obaw, jakie wywołuje jakoby określony w projekcie planu ochrony „zakaz zabudowy rozproszonej na terenie otuliny”, który ogranicza prawo własności prywatnej</p>	<p>Zapisy zawarte w planie ochrony ŚPN w żadnym miejscu nie wprowadzają „zakazu zabudowy rozproszonej na terenie otuliny” (taka zabudowa byłaby wręcz korzystniejsza dla utrzymania funkcyjności korytarzy ekologicznych od zabudowy zwartej czy liniowej). Zapisy planu ochrony Parku w części dotyczącej ustaleń do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, czy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (rozdział 12), oparte zostały na uzgodnionych z Dyrektorem Parku i obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, w których jest to następująco ujęte:</p> <p>„Należy tu podkreślić, iż w gminie Łagów chcącej zaktywizować funkcję turystyczną niezbędne jest umiejętne kształtowanie zabudowy zgodnie z zasadą ekorozwoju drogą wprowadzania ład przestrzennego i systematycznej estetyzacji zabudowy i jej otoczenia. Przy kształtowaniu nowych, ewentualnie korekcie istniejących terenów dopuszczalnego rozwoju osadnictwa należy każdorazowo brać pod uwagę uwarunkowania wynikające z konieczności ochrony przyrody, dziedzictwa kulturowego oraz cennych w tej gminie walorów krajobrazowych a także możliwości doprowadzenia niezbędnych mediów”</p>
20		<p>Uwaga dotyczy nie wskazania narzędzi, które pozwolą na rekompensatę strat dla właścicieli nieruchomości położonych w otulinie Parku („strefie ochrony Parku”).</p>	<p>Ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego odnoszą się tylko do nowotworzonych dokumentów i uzgodnień. Nie występuje więc w żadnym przypadku ograniczenie praw własności, ponieważ nie odbiera możliwości korzystania z nieruchomości w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem, a ewentualna zmiana w tym zakresie podlega zgodnie z ustawą o ochronie przyrody uzgodnieniu z dyrektorem parku narodowego. Ustalenia te nie spowodują start dla właścicieli nieruchomości położonych w otulinie ŚPN.</p> <p>Do rozdz. 12, punkt 1, podpunkt 3, wprowadzono zapis pozwalający na precyzyjne rozumienie przedmiotowych wskazań:</p> <p><i>Nie wyznaczanie nowych terenów pod zabudowę w strefie ekotonowej wzdłuż granicy Parku oraz w miejscach związanych z utrzymaniem drożności korytarzy ekologicznych, za wyjątkiem terenów przewidzianych pod zabudowę w istniejących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w których proces uzgodnieniowy z Dyrektorem Parku został zakończony</i></p>

21	Rada Gminy Łączna	Uwaga dotyczy nie uwzględnienia w konsultacji części wniosków i uwag wniesionych przez wójta Gminy Łączna	Gmina Łączna w przeprowadzonych konsultacjach społecznych wniosła 9 uwag, z czego 1 uwzględniono, 2 uwzględniono częściowo, a 6 uwag nie uwzględniono ze względów formalnych, występowały w rozdziale omawiającym zagrożenia lub w formie postulatu.
22		Uwaga dotyczy usunięcia z projektu planu wszelkich zapisów dotyczących ograniczenia i uporządkowania zabudowy wokół Parku w tzw. strefie ekotonowej	Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. z 2015 r., poz. 1651, z późn. zm.) w art. 20 ust. 3 określa co musi zawierać plan ochrony dla parku narodowego. Obligatoryjne zawierać musi m.in. ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych. Strefa ekotonowa, która jest pojęciem stosowanym w planowaniu przestrzennym, rozumiana jest jako część otuliny formy ochrony (w tym przypadku parku narodowego) będąca strefą ochrony bezpośredniej chronionych ekosystemów (pojęcie to nie jest równoznaczne ze stosowanym w ekologii pojęciem ekoton). Strefa ekotonowa stanowi wyznaczony w granicach ustawowo umocowanej otuliny parku pas o szerokości uzależnionej od wrażliwości na zagrożenia zewnętrzne chronionego obszaru, do którego przylega (w przypadku Parku od 25 do 200 m). Strefę tę uwzględnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin jako strefę ze szczególnymi wskazaniem odnośnie kierunków i intensywności zagospodarowania przestrzennego. Zapisy ujęte w projekcie planu ochrony stanowią ustalenia do tych dokumentów, co wynika z przepisów ustawy o ochronie przyrody. Wprowadzenie strefy ekotonowej nie ogranicza praw własności, ponieważ nie odbiera możliwości korzystania z nieruchomości w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem, a ewentualna zmiana w tym zakresie podlega zgodnie z ustawą o ochronie przyrody uzgodnieniu z dyrektorem parku narodowego.
23		Uwaga dotyczy doprecyzowania zapisu mówiącego o pozostawianiu martwych i obumierających drzew w lasach otuliny	Kwestionowany zapis znajduje się w planie ochrony w rozdziale który dotyczy istniejących zagrożeń zewnętrznych. Z treści zapisu wyraźnie wynika, że odnosi się do gruntów w zarządzie PGL LP. Również w lasach prywatnych wskazują się na potrzebę (a nie nakazuje) pozostawiania pewnej ilości drzew martwych i obumierających. Wskazanie istnienia określonego zagrożenia nie należy odczytywać jako zakaz lub nakaz. Stanowi to tylko podstawę do planowania i ewentualnej realizacji działań ograniczających negatywne oddziaływanie. Sposób eliminacji lub ograniczenia zagrożenia skupiony jest na elementach edukacyjnych, a nie na zakazach lub nakazach (bo takich plan ochrony parku narodowego nie może zawierać, jeśli nie dotyczą terenu parku). Nie uwzględnienie tego zagrożenia i nie wskazanie sposobu jego ewentualnej eliminacji, świadczyło by o braku profesjonalizmu ze strony wykonawców planu i podważało jego wiarygodność i rzetelność.

24		<p>Uwaga dotyczy doprecyzowania zapisów dotyczących prowadzenia gospodarki rolnej o charakterze ekstensywnym (bez intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin).</p>	<p>Projekt planu ochrony Parku określa w rozdziale 5 warunki utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 PLH260002 „Łysogóry” w granicach Parku. Stosowanie intensywnego nawożenia i chemicznych środków ochrony roślin w pobliżu objętych ochroną ekosystemów ŚPN ma oczywisty, negatywny wpływ na te ekosystemy, więc zagrożenie to musiało być wskazane. W przededagowanej po konsultacjach społecznych wersji dokumentu, przedmiotowy zapis sformułowany w taki sposób, by było jednoznaczne, że odstępianie od intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin jest postulowane (wskazywana jest zasadność takich działań), a nie nakazywane.</p> <p>Zapis w rozdziale 5 punkt 4 otrzymał brzmienie</p> <p><i>4) Gospodarki rolnej, leśnej i rybkiej</i></p> <p><i>Na gruntach rolnych wchodzących w skład obszaru wskazuje się na potrzebę utrzymania dotychczasowego sposobu ich gospodarczego użytkowania lub zmniejszenia intensywności tego użytkowania, z przekształcaniem gruntów ornych w trwałe użytki zielone lub lasy oraz eliminacji lub przynajmniej ograniczenia intensywnego nawożenia mineralnego i stosowania pestycydów. Z punktu widzenia ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków z nimi związanych, priorytetowe jest użytkowanie kośne ekosystemów łąkowych. Gospodarowanie to nie może jednak być zbyt intensywne. Na gruntach ornych gospodarka rolna powinna mieć charakter ekstensywny, bez intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin. Na gruntach porolnych, które są w zaawansowanym stadium sukcesji należy utrzymywać powstałe zadrzewienia i zakrzewienia. W otulinie Parku należy zapewnić w możliwie szerokim zakresie ochronę zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych oraz lasów (poprzez daleko idące ograniczenie zmiany gruntów leśnych na rolnicze i inne nieleśne w tym przeznaczone na działalność nierolniczą). Tworzone nowe tego rodzaju struktury powinny przybierać charakter liniowy lub sieci „wysp” o różnej wielkości odchodzących promieniście od granic Parku. Powinny być one utrzymywane i tworzone przede wszystkim na terenach obszarów wyłączonych z zabudowy. W tym celu należy wykorzystywać także istniejące cieki wodne, tworząc w ten sposób ich obudowę biologiczną. Grunty w otoczeniu obszaru (w odległości nie mniejszej niż 200 m od jego granic) nie powinny być zalesiane obcymi gatunkami drzew i krzewów (np. dębem czerwonym). Na gruntach takich nie powinny być także zakładane plantacje drzew i krzewów energetycznych. W odniesieniu do gospodarki leśnej w lasach otuliny Parku, do zadań służby Parku należy podejmowanie szerokiej współpracy z zarządcami i właścicielami lasów (PGL LP, starostwa powiatowe, osoby prywatne) poprzez wskazywanie na potrzebę podejmowania w możliwie szerokim zakresie działań polegających na pozostawianiu części martwych i obumierających drzew w lasach oraz identyfikowaniu powierzchni leśnych o szczególnych walorach przyrodniczych, w</i></p>
----	--	--	--

			<i>szczegółności w bezpośrednim sąsiedztwie lasów Parku.</i>
25	Rada Gminy Masłów	Opiniujący zwraca uwagę, że ustalenia projektu planu ochrony Parku powinny być ściśle związane z jego granicami i nie mogą ustalać zasad zagospodarowania poza jego granicami tj. w otulinie Świętokrzyskiego Parku Narodowego.	Otulina parku, jak wynika z ustawy o ochronie przyrody, jest obszarem, który ma chronić Park przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka. Granice otuliny ŚPN zostały określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1996 w sprawie Świętokrzyskiego Parku Narodowego, gdzie w paragrafie 6 ust. 1,2 określono jej powierzchnię i granice. Ustanowienie planu ochrony Parku nie zmienia nic w zakresie obowiązku uzgadniania zamierzeń inwestycyjnych na obszarze otuliny przez Dyrektora SPN.
26		Uwaga dotyczy nieczytelności załączników graficznych i trudnościami w lokalizacji poszczególnych jednostek administracyjnych, w związku z tym brak jest możliwości odniesienia do przedmiotu zagadnienia. .	Zamieszczone w dokumencie planu ochrony ŚPN mapy granic obszaru Natura 2000 Łysogóry oraz mapy korytarzy ekologicznych i stref ekotonowych mają charakter schematyczny, co jest podyktowane względami technicznymi. Dokładne i w pełni czytelne mapy tematyczne stanowiące załączniki do projektu planu ochrony Parku były i są dostępne dla zainteresowanych w trybie dostępu do informacji o środowisku i jego ochronie. Rada Gminy Masłów otrzymała na życzenie (przed zaopiniowaniem projektu planu ochrony Parku) wydruk dokładnej i w pełni czytelnej mapy korytarzy ekologicznych i stref ekotonowych.
27		Opiniujący zwraca uwagę, że projekt planu ochrony Parku nie powinien zawierać stwierdzeń typu otwartego W planie tym zawarto stwierdzenia tego typu, np. „w niektórych miejscach w otulinie Parku”, co należałoby zdaniem opiniującego wyeliminować.	Przeanalizowano jeszcze raz tekst projektu planu ochrony Parku pod kątem tego typu sformułowań. Ze względu na brak szczegółowego wskazania, jakiego zapisu to dotyczy, wprowadzenie korekt było niemożliwe - tym bardziej, że mogą wystąpić sytuacje, w takim czy innym miejscu otuliny, gdzie podjęcie decyzji odnośnie dalszego postępowania wynikać będzie z aktualnie występujących realiów, co do których w chwili obecnej nie ma możliwości czegokolwiek przewidzieć.
28		Uwaga dotyczy ustaleń projektu planu ochrony parku mówiących o ograniczeniach dotyczących zabudowy i innych inwestycji w obszarze ponadregionalnego korytarza ekologicznego tzw. Południowo-Centralnego.	Zapis ma na celu utrzymanie ochronnej funkcji otuliny SPN przez którą, zgodnie z zapisami ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2016., poz.2134 z poz. zm.), rozumie się: „... strefę ochronną graniczącą z formą ochrony przyrody i wyznaczoną indywidualnie dla formy ochrony przyrody w celu zabezpieczenia przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka” (art.5, ust. 14). Wprowadzono zapis do rozdz. 12, punkt 1, podpunkt 3 <i>Nie wyznaczanie nowych terenów pod zabudowę w strefie ekotonowej wzdłuż granicy Parku oraz w miejscach związanych z utrzymaniem drożności korytarzy ekologicznych, za wyjątkiem terenów przewidzianych pod zabudowę w istniejących studiach</i>

			<i>uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w których proces uzgodnieniowy z Dyrektorem Parku został zakończony</i>
29		Opiniujący wskazał błąd w nazwie cieku wymienionego w projekcie planu ochrony Parku	Wskazany błąd poprawiono
30	Rada Gminy Nowa Słupia	Uwaga dotyczy wyznaczenia wokół Parku strefy ekotonowej, która mogłaby zdaniem instytucji opiniującej ograniczyć działalność inwestycyjną gminy i prawo własności jej mieszkańców, jak również jest próbą ograniczenia rozwoju miejscowości Nowa Słupia	Zagrożenia, jakie wiążą się z intensyfikacją zagospodarowania bezpośredniego otoczenia Parku zostały zidentyfikowane w operatach szczegółowych sporządzonych przez specjalistów w ramach prac nad planem ochrony oraz w ramach wielostronnych konsultacji społecznych. Strefa ekotonowa, która jest też pojęciem stosowanym w urbanistyce, stanowi część ustawowo umocowanej otuliny Parku i obejmuje strefę ochrony ekosystemu bezpośrednio przylegającą do Parku uwzględnianą w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin. Zapisy projektu planu stanowią ustalenia do tych dokumentów, co wynika z przepisów ustawy o ochronie przyrody. Wprowadzenie strefy ekotonowej nie ogranicza praw własności zagwarantowanych w Konstytucji RP, ponieważ nie ogranicza możliwości korzystania z nieruchomości w dotychczasowy sposób. W strefie tej zakłada się utrzymanie istniejącej zabudowy z możliwością jej modernizacji, wymiany i uzupełnienia o nowe obiekty w obrębie istniejących siedlisk, a także prowadzenie racjonalnej i przyjaznej środowisku gospodarki leśnej i rolnej.
31		Uwaga dotyczy wykreślenie z projektu planu ochrony parku zapisu wprowadzającego zakaz realizacji w otulinie Parku inwestycji (budownictwa, drogi) mogących zakłócić krajobraz obszarów leśnych Parku.	Zapisy te zostały doprecyzowane po pierwszych konsultacjach społecznych. Ujęto je w ten sposób by było oczywiste, że osiągnięcie celów związanych z ochroną walorów krajobrazowych Parku stanowi zadanie służby Parku (m.in. w zakresie prowadzenia postępowań uzgodnieniowych) i nie jest zbiorem zakazów kierowanych do administracji samorządowej i właścicieli gruntów położonych w otulinie Parku. Zapis w rozdziale 1 punkt 1.5 otrzymał brzmienie: <i>1.5. Celem ochrony walorów krajobrazowych jest:</i> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>utrzymanie naturalnej i antropogenicznej, racjonalnie zarządzanej harmonii krajobrazowej;</i> 2) <i>utrzymanie zakresu widoczności osi i panoram krajobrazowych (wyłącznie poza obszarami ochrony ścisłej i czynnej zachowawczej);</i> 3) <i>zachowanie mozaiki leśnych i rolnych krajobrazów świętokrzyskich w otoczeniu Parku poprzez regulację procesu inwestycyjnego w otulinie Parku (w szczególności w strefie ekotonowej);</i> 4) <i>utrzymanie estetyki krajobrazu poprzez stosowanie na terenie Parku i w strefie ekotonowej, jednolitych, uzgodnionych z organami samorządu terytorialnego i Dyrektorem Parku, wzorców regionalnych dla małej architektury i stosowanie</i>

			<i>ujednoliconego systemu informacji turystycznych i edukacyjnych.</i>
32		Proponuje się wykreślenie z projektu planu zapisów dot. ograniczenia i uporządkowania zabudowy wokół Parku oraz nie wprowadzenia nowej rozproszonej zabudowy w tzw. strefie ekotonowej.	Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. z 2015 r., poz. 1651, z późn. zm.) w art. 20 ust. 3 określa co musi zawierać plan ochrony dla parku narodowego. Obligatoryjne zawierać musi m.in. ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych. Strefa ekotonowa, która jest pojęciem stosowanym w planowaniu przestrzennym, rozumiana jest jako część otuliny formy ochrony (w tym przypadku parku narodowego) będąca strefą ochrony bezpośredniej chronionych ekosystemów (pojęcie to nie jest równoznaczne ze stosowanym w ekologii pojęciem ekoton). Strefa ekotonowa stanowi wyznaczony w granicach ustawowo umocowanej otuliny parku pas o szerokości uzależnionej od wrażliwości na zagrożenia zewnętrzne chronionego obszaru, do którego przylega (w przypadku Parku od 25 do 200 m). Strefę tę uwzględnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin jako strefę ze szczególnymi wskazaniem odnośnie kierunków i intensywności zagospodarowania przestrzennego. Zapisy ujęte w projekcie planu ochrony stanowią ustalenia do tych dokumentów, co wynika z przepisów ustawy o ochronie przyrody. Wprowadzenie strefy ekotonowej nie ogranicza praw własności, ponieważ nie odbiera możliwości korzystania z nieruchomości w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem, a ewentualna zmiana w tym zakresie podlega zgodnie z ustawą o ochronie przyrody uzgodnieniu z dyrektorem parku narodowego.
33		Proponuje się wykreślenie zapisu w zagrożeniach zewnętrznych potencjalnych realizacja infrastruktury narciarskiej	Zapis w rozdziale 4 pkt. Pkt 4 podpunkt .6 został zmieniony i brzmi: <i>Realizacja inwestycji mogących w sposób znaczący oddziaływać na zasoby Parku (np. infrastruktura narciarska, maszty telefonii komórkowej, elektrownie wiatrowe, fotowoltaiczne).</i>
34		Uwaga dotyczy doprecyzowania zapisów mówiących o prowadzenia gospodarki rolnej o charakterze ekstensywnym (bez intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin)	Projekt planu ochrony Parku określa w rozdziale 5 warunki utrzymania lub odtworzenia właściwego stanu ochrony dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 PLH260002 „Łysogóry” w granicach Parku. Stosowanie intensywnego nawożenia i chemicznych środków ochrony roślin w pobliżu objętych ochroną ekosystemów ŚPN ma oczywisty, negatywny wpływ na te ekosystemy, więc zagrożenie to musiało być wskazane. W przereklamowanej po konsultacjach społecznych wersji dokumentu, przedmiotowy zapis sformułowany w taki sposób, by było jednoznaczne, że odstąpienie od intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin jest postulowane (wskazywana jest zasadność takich działań), a nie nakazywane.

			<p>Zapis w rozdziale 5 punkt 4 otrzymał brzmienie:</p> <p>4) <i>Gospodarka rolna, leśna i rybicka</i></p> <p><i>Na gruntach rolnych wchodzących w skład obszaru wskazuje się na potrzebę utrzymania dotychczasowego sposobu ich gospodarczego użytkowania lub zmniejszenia intensywności tego użytkowania, z przekształcaniem gruntów ornych w trwałe użytki zielone lub lasy oraz eliminacji lub przynajmniej ograniczenia intensywnego nawożenia mineralnego i stosowania pestycydów. Z punktu widzenia ochrony siedlisk przyrodniczych oraz gatunków z nimi związanych, priorytetowe jest użytkowanie kośne ekosystemów łąkowych. Gospodarowanie to nie może jednak być zbyt intensywne. Na gruntach ornych gospodarka rolna powinna mieć charakter ekstensywny, bez intensywnego nawożenia i stosowania chemicznych środków ochrony roślin. Na gruntach porolnych, które są w zaawansowanym stadium sukcesji należy utrzymywać powstałe zadrzewienia i zakrzewienia. W otulinie Parku należy zapewnić w możliwie szerokim zakresie ochronę zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych oraz lasów (poprzez daleko idące ograniczenie zmiany gruntów leśnych na rolnicze i inne nieleśne w tym przeznaczone na działalność nierolniczą). Tworzone nowe tego rodzaju struktury powinny przybierać charakter liniowy lub sieci „wysp” o różnej wielkości odchodzących promieniście od granic Parku. Powinny być one utrzymywane i tworzone przede wszystkim na terenach obszarów wyłączonych z zabudowy. W tym celu należy wykorzystywać także istniejące cieki wodne, tworząc w ten sposób ich obudowę biologiczną. Grunty w otoczeniu obszaru (w odległości nie mniejszej niż 200 m od jego granic) nie powinny być zalesiane obcymi gatunkami drzew i krzewów (np. dębem czerwonym). Na gruntach takich nie powinny być także zakładane plantacje drzew i krzewów energetycznych. W odniesieniu do gospodarki leśnej w lasach otuliny Parku, do zadań służby Parku należy podejmowanie szerokiej współpracy z zarządcami i właścicielami lasów (PGL LP, starostwa powiatowe, osoby prywatne) poprzez wskazywanie na potrzebę podejmowania w możliwie szerokim zakresie działań polegających na pozostawianiu części martwych i obumierających drzew w lasach oraz identyfikowaniu powierzchni leśnych o szczególnych walorach przyrodniczych, w szczególności w bezpośrednim sąsiedztwie lasów Parku.</i></p>
35		<p>Wniosek dotyczy usunięcia zakazu modernizacji istniejących dróg biegnących w strefie ekotonowej</p>	<p>Zapis ten został zmodyfikowany i doprecyzowany w wyniku przeprowadzonych konsultacji społecznych. Strefa ekotonowa stanowi wyznaczony w granicach ustawowo umocowanej otuliny Parku pas o szerokości od 25 do 200 m. Strefę tę uwzględnia się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin jako strefę ze szczególnymi wskazaniami odnośnie do kierunków i intensywności zagospodarowania przestrzennego. Wskazania mówiące o ograniczeniach w odniesieniu do modernizacji istniejących dróg dotyczą dróg gruntowych (polnych) zlokalizowanych w strefie</p>

			<p>ekotonowej, z wyłączeniem dróg dojazdowych do miejsc z istniejącą zabudową. Realizacja tego rodzaju wskazań stanowi zadanie służby Parku m.in. w zakresie prowadzenia postępowań uzgodnieniowych o różnym zakresie.</p> <p>Część zapisu w rozdziale 12 punkt 6 otrzymało brzmienie:</p> <p><i>Utrzymanie i naprawę istniejących dróg w obrębie strefy ekotonowej należałoby prowadzić bez wprowadzania nowego, o wyższym standardzie typu nawierzchni (z wyłączeniem dróg dojazdowych do miejsc z istniejącą zabudową, gdzie podniesienie standardu nawierzchni byłoby dopuszczalne).</i></p>
36		Opiniujący stwierdził że brak było rzetelnych i autentycznych konsultacji społecznych w procesie opracowywania planu ochrony Parku	<p>Na każdym etapie tworzenia planu ochrony zapewniono dostęp do informacji szerokiemu gronu zainteresowanych. Fakt przystąpienia do sporządzania planu ochrony Dyrektor Parku ogłosił w lokalnej prasie, na tablicy ogłoszeń, tablicach ogłoszeń w gminach oraz na stronie internetowej Parku. W okresie tworzenia planu zorganizowano 7 spotkań konsultacyjnych, przyjmowano uwagi i wnioski i zaproszono szerokie grono zainteresowanych (rady gminy sołtysi wsi). Na spotkaniach tych mógł przybyć każdy zainteresowany. Park zapewnił również możliwość udziału społeczeństwa w przygotowaniu projektu planu ochrony, poprzez 21 dniowe konsultacje społeczne zgodnie z zapisami ustawy. Odpowiedzi na zgłoszone uwagi i wnioski oraz informacje o sposobie ich rozpatrzenia (wraz z uzasadnieniami) zamieszczono w specjalnej zakładce na stronie internetowej ŚPN. Przez cały czas trwania istniała strona internetowa, gdzie za pomocą specjalnego formularza można było zgłaszać uwagi. Projekt planu jest opiniowany przez właściwe terytorialnie rady gmin.</p>